

søger Lejlighed til at se saadanne Mangler ved vort Trafikvæsen, som jeg og mange med mig mene burde afhjælpes. Det er Mangler, som jeg tør sige i de senere Aar have deres Grund i det, som vi alle kalde Spare-systemet, efter min Formening med den dertil hørende Tantiemefordeling. Jeg kan derfor ikke være enig med det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard), som i Gaar udtalte, at dette Sparesystem paa alle Omraader havde været forsvarligt. Jeg mener derom absolut Nej. Spare-systemet har ikke været forsvarligt paa den Maade, det har været anvendt i de senere Aar. Jeg er delvis glad, men kun delvis, over, at den højtærede Trafikminister nu har tænkt paa at stryge Tantiemen. Jeg er kun delvis glad, fordi den ikke er strøget for alle, der have med Driften at gøre. Jeg kan udtale, hvad jeg har hævdet tidligere, at naar jeg skulde tage Tantiemen bort fra nogen, skulde det nærmest være fra de overordnede. Jeg mener nemlig, at det er for de overordnede, at Fristelsen kan fremkomme til at økonomisere paa et Omraade, hvor det ikke er korrekt. Jeg siger ikke, at det gøres, men jeg siger, at Fristelsen kan komme. Jeg erkender fuldt ud, at de mange, der staa i ansvarsfulde Stillinger, og de mange, der have med Ledelsen at gøre, skulle have en ordentlig Løn, og jeg skal ikke paa nogen mulig Maade opponere mod de Lønsatser, der ere eller blive foreslaaede fra Trafikministerens Side til disse højere stillede Embedsmænd. Men jeg skal kun sige, at hellere end at give Tantieme gaar jeg til en Løn, som maa siges at være større, end den maaske burde, altsaa blot for at undgaa Tantiemen. Men det er jo et Spørgsmaal, som senere vil komme til nærmere Forhandling, saa det skal jeg ikke komme dybere ind paa.

Jeg glæder mig over den store Bevilling, som findes paa det nærværende Finanslovsforslag, til det rullende Materiel og beklager kun, at den ikke er kommen tidligere, saa at den var bleven fordelt over de senere Aar. Nu glæder jeg mig til, at der kan blive tilstrækkeligt, thi det er sikkert nødvendigt. De Klager, der ere fremkomne rundt omkring fra, baade over Pladsmangel, daarlige og urene Vogne, daarlige Sæder, daarlig Renligholdelse i det hele taget, have været saa mange, at hvis jeg skulde begynde her at nævne de forskellige Steder, hvorfra de ere fremkomne, vilde det tage meget for lang Tid. Det samme gælder Klagerne over Mangel paa Mandskab paa Stationerne. Jeg skal kun sige,

at i Sommer, da Trafikken var størst, var der saa godt som overalt en saadan Mangel paa blot en enkelt Mand til paa Stationerne, at Rejsegodsekspeditionen har lidt derunder i en ganske forfærdelig Grad; særlig paa den lille Bane Slagelse—Værslev til Kalundborgbanen har det været saaledes, at det har været næsten umuligt at forhindre Forsinkelse af Tog fra Kalundborg til København, fordi der ikke har været Ekspeditionsmandskab nok paa de forskellige Smaastationer. Der har derfor været rettet mange Klager derover paa hele denne Banestrekning.

Paa samme Vis gaar det en anden Bevilling, jeg skal omtale, nemlig paa 1,000 Kr. — den er meget lille — til at op hænge Kunstværker, Billeder i de forskellige 3. Klasses Ventesale. Det kunde jo være meget pænt, og Summen i sig selv har ikke Spor af Betydning, men jeg mener, at førend man naar at faa disse Ventesale lidt mere hyggelige, end de ere, synes jeg, det er næsten paradisk at begynde at hænge Billeder op i Ventesalene. Jeg tænker da ogsaa paa 3. Klasses Kahytterne paa Dampfærgerne, der besøges af 80 pCt. af samtlige Passagerer. Naar den højtærede Trafikminister vil se disse Kahytter efter, sammenligne dem med 1. og 2. Klasses Kahytter og huske, at 80 pCt. af de rejsende ere henviste til 3. Klasses Kahyt, vil han vistnok erkende med mig, at der er mange Maader at forbedre paa, førend man begynder at smykke ud med Billeder. Jeg vil sige, at hvis man hvert Aar bevilger disse 1,000 Kr. til almindelige Læderhwynder i 3. Klasses Vogne, særlig paa de lange Router, ville Pengene være bedre anvendte end til Billeder for Ventesale o. lign. Paa lange Router er det absolut heldigt, at der bliver Raad til at anskaffe Læderhwynder.

Formanden: Er det ærede Medlem nær ved Afslutningen af sit Foredrag?

Lange: Nej, det varer ikke saa lidt endnu.

Formanden: Jeg skal da afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Da Gaardejer *Brorsen* og Lærer *L. K. Sørensen*, hvis Valg til Folketingsmænd henholdsvis i Ribe Amts 3. Valgkreds og Holbæk Amts 1. Valgkreds blev godkendte ved Begyndelsen af Mødet, have underskrevet Edsformularen, ere de lovlige Medlemmer af dette Ting.